

den anden, men ønskede, at det blev een Prædiken, man kom til at høre. Men i alt Fald ønsker man saadanne Forhold, at man ikke, som det skete i Søndags, snart kommer til at høre den ene Prædiken lidt stærkere og snart den anden. Det er vist den Forvirring, man gerne vil undgaa.

Jeg skulde sætte megen Pris paa, at man, før Sagen forlader dette Ting, kunde enes om Radioraadets Sammensætning paa den Maade, jeg nævnte, eller paa en anden Maade. Jeg kan ikke se, at en rent tilfældig Lytterorganisation bør have nogen Indflydelse paa, hvorledes Radioraadet sammensættes. Derimod finder jeg, at det Hensyn, der er taget til Pressen, er overmaade vel motiveret.

Veistrup: Det forekommer mig, at den Undskyldning, den ærede sidste Taler fremkom med i Begyndelsen af sin Tale, var overflødig. Jeg for mit Vedkommende har langt lettere ved at holde mig den højt-ærede Formands Henstilling efterrettelig, idet jeg ikke er Ordfører; jeg er kun Stedfortræder, og det beklager jeg, fordi jeg derved er kommet saa hovedkulds ind i Sagen. Det ærede Medlem, der var designeret til at være vort Partis Ordfører, er blevet forhindret; jeg har derfor lovet at fremsætte et Par Bemærkninger.

Radiofonien har jo vundet uhyre Interesse, men ogsaa vakt Forundring i den senere Tid. Adskillige, særlig ældre Mennesker siger mange Gange, at Miraklernes Tid ikke er forbi; naar man kan sidde i sin Stue og høre Koncerter fra Europas Hovedstæder, er der jo næsten ogsaa noget mirakuløst ved det.

Det foreliggende Forslag kommer til os fra Folketinget efter svære Fødselsveer, enstemmigt vedtaget der. Derfor tror jeg, at Ministeren kan regne med, at der ikke sker nogen Ændring her, men at Forslaget hurtigt vil blive vedtaget i Landstinget.

Den ærede Ordfører for Venstre (Stegger Nielsen) nævnte, at der var fremført Anker i Bladene over, at der var en vis Begrænsning i Udsendelserne, særlig hvad Prædikener angaar. Jeg maa sige, at jeg deler denne Beklagelse; jeg vilde finde det ganske urimeligt, hvis der skulde foreligge nogen Begrænsning med Hensyn til Brugen af Radio enten paa den ene eller paa anden Maade.

Jeg er derimod ikke enig med det ærede Medlem, naar han mener, at det var bedre, om det var en privat Mand og ikke Staten, som løste denne Opgave. Jeg tror, at hvis en privat Mand skulde løse Opgaven, vilde

man i større eller mindre Udstrækning være udsat for at komme til at betale for den Nydelse, hvis jeg maa bruge det Udtryk, som det er for mange Mennesker at høre paa Radio, og derved maaske berøves denne Nydelse, fordi Betalingen ikke stod i Forhold til Udbyttet. I hvert Fald er det givet, at en privat Mand ikke vilde lade sig nøje med det, som er Forudsætningen her, at der ikke skal indhøstes økonomisk Fordel ved Driften. Det økonomiske Forhold, som knytter sig til den Ordning, der her ønskes gennemført, er jo dette, at det skulde være en af de Reforme, der, som man plejer at sige, hviler i sig selv. Jeg har forstaaet, at Lytterbetalingen skal indrettes efter Behovet af Penge for at holde Institutionen i Virksomhed. Jeg hilser det med Tilfredshed, fordi det er saa sjældent, det lykkes at gennemføre en Reform herhjemme saaledes, at den hviler i sig selv; hyppigt koster det Hundredetusinder eller Millioner om Aaret. Det er udmærket, at man ikke skal blive udbyttet af private, men at Staten tager Sagen i sin Haand. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister: Vides der i Øjeblikket, hvor stort Beløb det drejer sig om for hver enkelt Lytter? Har man ikke nogen Idé om, hvor meget enhver skal betale for sit Modtagerapparat?

Administrationen er lagt i Hænderne paa det saakaldte Radioraad, medens den daglige Ledelse er lagt i Telegrafvæsenets Hænder. Jeg tror, dette er en god Ordning. Den ærede sidste Taler syntes, at Lytterne har faaet en for stor Plads i Radioraadet. Jeg ved ikke, hvorfor man skulde nægte Lytterne denne Repræsentation; naar alt kommer til alt, er det dem, der bærer hele Institutionen. Det forekommer mig tværtimod, at den Repræsentation, Lytterorganisationerne har faaet, er saa minimal, at det vilde være ganske urimeligt at beskære den. Det ærede Medlem mente, at de ikke repræsenterede nogen. Det er for saa vidt rigtigt, hvis man ikke har Lytterorganisationerne i Orden; men man kan endelig ogsaa gaa den Vej at sige til Befolkningen: Nu sørger I for at have jeres Lytterorganisationer i Orden for derigennem at faa den Repræsentation i Radioraadet, som tilkommer Lytterne. Det tror jeg vilde være rigtigt, og jeg kan ikke tænke mig, at det er afgjort rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at det i Almindelighed var Folk, som albuede sig frem (*Ellenger*: Ork Gud jo!). Ja, det ærede Medlem protesterer imod denne min Udtalelse, men jeg tror ikke, det ærede Medlem vil tage det paa sig at sige: Naar jeg er kommet frem til